

ἩΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος ΙΑ'

Ἐπιμέλῃ ἑτησίᾳ· Ἐν Ἑλλάδι φρ. 12, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20. - Αἱ συνδρομαὶ ἀρροῦνται ἀπὸ 1 ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους, καὶ εἶναι ἑτήσιαι. - Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Ἀρχιέμουθ.

12 Σεπτεμβρίου 1882

ΤΟ ΑΚΟΥΣΙΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ

[Μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ].

Συνόψις ἰδί σελ. 563.

IB'

Εἰς τὰ ἄκρον τοῦ κόσμου.

Τὸ φανὲν πλοῖον ἦτο ἰστιοφόρον, ἔπλεε δὲ καθὰ ἐφάνετο πρὸς ἀνατολὰς τοῦ *Δάβις*, τὸ πειρατικὸν ὅμως λοξοδρομοῦν προσήγγιζε πρὸς αὐτό.

— Ἐλα ἐδῶ, εἶπεν ὁ Πινσὼν πρὸς τὸν Ζωηρόν· εἰξεύροις βέβηκα ὅτι ἡ γῆ εἶνε στρογγύλη;

— Μάλιστα· δὲν ἠδυνήθην ὅμως ποτὲ νὰ ἐνοήσω πῶς οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες κατοικοῦν εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς σφαίρας, ἐμποροῦν νὰ περιπατοῦν μὲ τὸ κεφάλι κάτω.

— Ἡ σφαῖρά μας, μικρὴ, κυλιομένη τάχιστα ἐντὸς τοῦ χάους καὶ ἐκτελοῦσα τὴν διπλὴν αὐτῆς περιστροφὴν δὲν ἔχει πράγματι οὐδὲ ἄνω μέρος οὐδὲ κάτω. Ἀπ' ἐνὸς ἡ κεντρομόλος δύναμις ἔλκει τὸ ἡμέτερον σῶμα πρὸς τὸ κέντρον· ἀπ' ἐτέρου ἡ βαρύτερις τῆς ἀτμοσφαίρας ἡμῶν, ἔτη πρὸς βάρος δῶδεκα χιλιάδων χιλιογράμμων μᾶς κρατεῖ στερεῶς ἐπὶ τῆς εὐρείας ἡμῶν φυλακῆς. Σὲ ἔκραξα ὅπως σοὶ δεῖξω ἐν τῶν φαινομένων, διῶν ἀποδεικνύεται τὸ στρογγύλον τῆς γῆτις ἡμῶν σφαίρας σχῆμα· παρατήρησε ἐνώπιόν σου καὶ εἰπέ μοι· τί βλέπεις εἰς τὸν ὀρίζοντα;

— Ὅ,τι βλέπετε καὶ σεῖς, τοὺς ἰστούς ἐνὸς πλοίου.

— Καὶ ποῖον μέρος τῶν ἰστῶν διακρίνεις;

— Τὴν κορυφὴν αὐτῶν.

— Καὶ τὸ σκάφος τοῦ πλοίου τὸ βλέπεις;

— Ὅχι, ἀπῆν-τησεν ὁ Ζωηρός, ἀφοῦ παρετήρησε μετὰ προσοχῆς.

— Καὶ διατί δὲν βλέπεις τὸ σκάφος;

— Διότι τὸ πλοῖον εἶνε εἰς μακρὰν ἀπόστασιν.

— Τὸ σκάφος ἐνὸς πλοίου εἶνε τοῦλάχιστον ἑκατοντάκις παχύτερον τῶν ἰστῶν, ἂν ἡ ἀπόστασις λοιπὸν σ' ἐμποδίζῃ νὰ τὸ ἴδῃς, τότε δύναμι θίνας θαύματος δύνασαι νὰ διακρίνῃς τοὺς ἰστούς αὐτοῦ; Αἱ λοιπὸν, μικρὲ μου, ἐπειδὴ ἡ γῆ εἶνε πράγματι στρογγύλη, διὰ τοῦτο τοῦ πλοίου φαίνονται κατ' ἀρχὰς οἱ ἰστοί· τὸ σκάφος κρύπτεται εἰσέτι ὀπισθεν τῆς καμπύλης τὴν ὁποίαν σχηματίζει ἡ θάλασσα. Ἄν ἐξακολουθήσωμεν τὸν πλοῦν μας, ποῦ νὰ μὴ δώσῃ ὁ Θεὸς, πρὸς τὰς

Καναρίους νήσους, θὰ ἴδῃς διὰ τὸν αὐτὸν λόγον νὰ φανῇ κατ' ἀρχὰς ἡ κορυφὴ τοῦ ὄρους τῆς Τε-νερίφνης, ὅσον δὲ πλησιάζομεν θὰ φαίνονται καὶ αἱ πλευραὶ καὶ ἡ βᾶσις αὐτοῦ. Ἔνοοεῖς;

Φωναὶ ὄργης, ἄς ἐξέφερον οἱ παρὰ τὴν πρόραν τοῦ Φούλτωρος συνηγμένοι ναῦται, διέκοψαν αἰφνης τὴν ὁμιλίαν ταύτην τοῦ Πινσὼν. Ὁ *Δάβις* κατεβίβαζε τὴν σημαίαν του καὶ ἀνύψου ἀντ' αὐτῆς τὴν τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Βορείων.

— Τί δηλοῖ τοῦτο; ἠρώτησεν ὁ μηχανικὸς ἀμηχανῶν· μὴ εἶνε πρόκλησις;

— Αὐτὸ δηλοῖ, εἶπεν ὁ ὑπαρχος, ὅτι ὁ πειρατῆς ἀνεγνώρισεν ὅτι τὸ πρὸς ἡμᾶς κατευθυνόμενον τρίστον πλοῖον εἶνε ἀμερικανικόν. Ὑψοῖ τὴν σημαίαν ἡμῶν διὰ νὰ μὴ ἐκφοβίσῃ τὴν λείαν ἥτις προχωρεῖ ἀνυπόπτως. Εἶνε κακὸν στρατήγημα, τὸ ὅποιον ὅμως ἡμεῖς ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐξουδετερώσωμεν, εἰδοποιοῦντες διὰ πυροβολισμῶν τὸ πλοῖον νὰ προσέχῃ.

Ἐπήχετο ἡ νύξ· ὁ πλοίαρχος ὄρθιος ἐπὶ τῆς γεφύρας διέταξε νὰ πυροβολήσωσι καὶ ἐκπυροσορότησις ἄσφαιρος ἐτάραξε τὸν αἰθέρα. Τὰ τηλεσκοπία ἐστράφησαν πρὸς τὸ πλοῖον, ὅπερ ἦτο ἰστιοφόρον, μεγάλης χωρητικότητος, φέρων πιθανῶς φορτίον βάρβακος. Ὁ πυροβολισμὸς τοῦ Φούλτωρος ἔκαμεν αὐτὸ κατ' ἀρχὰς νὰ μεταβάλλῃ πορείαν· ἀλλὰ καὶ ὁ *Δάβις* ταυτοχρόνως ἐπυροβόλησε καὶ τὸν διπλοῦν τοῦτον πυροβολισμὸν τὸ πλοῖον ἐξέλαβεν ὡς προσταγὴν, ὅπως πλησιάσῃ πρὸς τὰ δύο ἀτμόπλοια, ἅτινα ἐφαίνοντο πλέοντα ὁμοῦ, διὸ ἐστράφη πάλιν καὶ ἐξηκολούθησε πλέον πρὸς αὐτά.

Ὁ πλοίαρχος ἀνυπομονῶν, θηριώδης, διέταξε νὰ ρίψωσι σφαῖρας τινὰς κατὰ τοῦ *Δάβις*, ἐλπίζων ὅτι διὰ τῆς ἐχθρικῆς ταύτης ἐπιδείξεως ἠθελεν ἐξεγείρει τὴν προσοχὴν τοῦ πλοίου. Πλὴν τοῦτο εἰς δύο λευγῶν περιόπου ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ Φούλτωρος εὕρισκόμενον, δὲν ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ τὰ σημεῖα ταῦτα.

Ὁ πλοίαρχος δὲν ἐγκατέλιπε τὴν θέσιν του. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐκάλει τὸν μηχανικὸν καὶ παρῶτρυνεν αὐτὸν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ταχύτητα τοῦ πλοίου, ἀλλ' οὐτοῦ ἐκίνε τὴν κεφαλὴν. Τὸ ἀτμόπλοιον ἔβαιγε μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς καὶ ἐπιτρεπομένης ὑπὸ τῆς ἀσφαλείας, ταχύτητος. Τῆς μηχανῆς ἡ κίνησις ἦτο ταχυτάτη· ἂν ἐπυξάνετο ἠδύνατο νὰ ἐπέλθῃ ἀπευκταῖον. Τὰ σκότη

τῆς νυκτὸς ἐπῆλθον καὶ ὁ Δάβις ἐξηφανίζετο ἤδη ἐν τῷ αὐτῷ.

Ὁ πλοίαρχος ἐπορεύθη πρὸς τὸ ἔμπροσθεν μέρος καὶ τείνον τὸ οὖς ἠκούασατο τοὺς ἐκ τῆς θαλάσσης προσερχομένους κρότους. Αἰφνιδίως ἀκτὶς φωτεινὴ ἐπιφανεῖσα, ὠλόσθησεν ἐπὶ τῶν κυμάτων καὶ ἐφώτισε μακρὰν τὸν ὀρίζοντα. Ἡ ἀκτὶς ἔστη ἐπὶ τοῦ Δάβις, ὅστις ἐφάνη εἰς τὸ ἀλαλάζον πλήρωμα τοῦ Φούλιωρος εὐκρινῶς ὡς ἐν πλήρει ἡμέρᾳ.

Ἡ ἀκτὶς διατρέχουσα ἐκ νέου τὸν ὀρίζοντα ἔστη ἐπὶ τοῦ τρίστου πλοίου, ὅπερ εὐρίσκετο εἰς τριῶν περὶ πού χιλιομέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ Δάβις καὶ ἐχώρει κατ' εὐθείαν πρὸς αὐτόν.

— Τί εἶνε τοῦτο; ἠρώτησεν ὁ Ζωηρός· οὐδὲ σελήνη εἶνε οὐδὲ ἥλιος καὶ . . .

— Εἶνε ἠλεκτρικὸν φῶς, μικρὸν, εἶπεν ὁ Πινσὼν δεικνύων αὐτῷ τὴν κορυφὴν τοῦ μεγάλου ἱστοῦ ὅπου ἐκυμάτιζον δύο μικραὶ σημαίαι συνθημάτων· αὐτοὶ οἱ Ἀμερικανοὶ εἶνε τῷ ὄντι εὐφρεῖς καὶ ὁ Δάβις πρέπει νὰ εἶνε πολὺ ζαλισμένος.

Ἦτο πράγματι φαντασικὸν τὸ θέαμα· ἡ λευκὴ ἀκτὶς ἐκπεμπομένη ἐκ τοῦ μεγάλου θωρακίου τοῦ Φούλιωρος ἠκολούθει τὸν Δάβις ἐν πάσαις αὐτοῦ ταῖς κινήσεσι, ἐφώτιζεν αὐτὸν διαρκῶς καὶ καθίστα τοὺς χειρισμοὺς αὐτοῦ ὁρατοὺς, ὡς ἂν ἐξετελοῦντο ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Πολλάκις τὸ πειρατικὸν προσεπάθησε νὰ διαφύγῃ τὸν ἐνοχλητικὸν τοῦτον φωτισμὸν, ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ. Τότε διανοήθη κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ ἐμπορικὸν πλοῖον καὶ ἤρχισε νὰ πυροβολῇ κατ' αὐτοῦ.

Ἐκπληκτικὸν ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκίῳ ταύτῃ ἐπιθέσει, τὸ πλοῖον ἤλλαξε πάραυτα τὴν πορείαν. Ἡ φωτεινὴ ἀκτὶς, πεσοῦσα ἐπ' αὐτοῦ, κατέδειξε τὸ κατὰστροφικὸν κακαλυμμένον ὑπὸ θραυσμάτων ἱστίων καὶ ἐξαρτημάτων. Πύραυλοι ἐμπρηστικοὶ, ριφθέντες ἀπὸ τοῦ Δάβις, διέγραψαν μακρὰς παραβολὰς καὶ ἔπεσον ἐπὶ τοῦ ἀτυχοῦς πλοίου.

Κραυγαὶ μανιώδεις ἀντήχησαν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ Φούλιωρος.

— Κάμε νὰ διαροχηθῇ τὸ πλοῖον μας ἐν ἀνάγκῃ, ἐκραύγασε πρὸς τὸν ἀρχιμηχανικὸν ὁ πλοίαρχος, ἀλλὰ δι' ὄνομα Θεοῦ, φέρε μας εἰς ἀπόστασιν βολῆς τηλεβόλου ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ.

Οἱ πυροβολισμοὶ ἐξηκολούθουν. Φλόξ ἐπαφάνη αἴφνης εἰς τὸ ἔμπροσθιον μέρος τοῦ τρίστου καὶ ἐρυθρὰ ἀντανάκλασις ἐφώτισε τὴν θάλασσαν. Τὸ πλοῖον καταληφθὲν ὑπὸ τῶν φλογῶν, δὲν διωκεῖτο πλέον καὶ ἄφιστο εἰς τὴν φορὰν τῶν κυμάτων. Ἐπὶ τοῦ καταστρώματος αὐτοῦ ναῦται περὶ τοὺς δέκα ἔσπευδον νὰ λύσωσι ἅκατόν τινα καὶ νὰ καταβιβάσωσιν αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν.

— Τὸ πλοῖον αὐτὸ θὰ βυθισθῇ! κυβερναῖτε κατ' ἐπάνω του, ἐφώνησε πρὸς τοὺς πηδαλιούχους ὁ πλοίαρχος.

Ὁ Φούλιωρ τιθασσῶς ὑπήκουσεν εἰς τὸ πηδάλιον. Σιγῇ νεκρώσιμος ἐκασίλευε μεταξὺ τῶν

ναυτῶν· ἕκαστος αὐτῶν κατείχετο ὑπὸ σπαρακτικῆς γωνίας καὶ ἐκράτει τὴν ἀναπνοήν. Τὸ τρίστον ἐβυθίζετο ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐν τῇ θαλάσῃ, τὸ σκάφος αὐτοῦ κατῆλθε βαθμυδὸν μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος. Ὁ Δάβις μὴ παύων τὸν κατ' αὐτοῦ πυροβολισμὸν διέβη ὀπίσθεν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἀφανὴς πρὸς τὸν Φούλιωρα.

Τὸ τρίστον ἐξηκολούθει ταλαντευόμενον καὶ στρεφόμενον περὶ αὐτό. Εἶδον τοὺς ναυτάς ἐξαφανιζομένους ἕνα πρὸς ἕνα. Διὰ μιᾶς κραυγῆς ἀγωνίας ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ στήθη ὄλων· τὸ πλοῖον ἤρχισε νὰ κλίνη. Οἱ θετραυσμένοι αὐτοῦ ἱστοὶ ἐφάνησαν κινούμενοι ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερὰ καὶ τὰνάπαλιν, εἶτα ἐβυθίσθησαν βραδέως καὶ τὸ πυροπολούμενον πλοῖον ἐξηφανίσθη ὑπὸ τὰ κύματα.

— Ἰδοὺ ὁ πόλεμος! ἐψιθύρισεν ὁ Πινσὼν κρῦπτων τὸ ὄμμα διὰ τῆς χειρὸς· εἶνε φοικτόν!

Σκότος βαθὺ ἐκάλυψεν ἐκ νέου τὴν θάλασσαν. Κραυγὴ θριάμβου, ἀναπεμπομένη ἐκ τοῦ Δάβις, ἀφίκετο μέχρι τῆς ἀκοῆς τοῦ πληρώματος τοῦ Φούλιωρος. Τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς ἐξηκοντίστη παραχρῆμα ἐπὶ τοῦ πειρατικοῦ, ὅπερ ἀνύψωσε τὴν σημαίαν τῶν Νοτίων.

Ὁρθίος ἐπὶ τῆς γεφύρας ὁ πλοίαρχος, ἔθλιψε μετὰ τосαύτης δυνάμεως τὸ τηλεσκόπιον, ὡστε συνέτριψεν αὐτό.

— Δὲν εἶνε φοικτόν, κύριε, εἶπε πρὸς τὸν Πινσὼν, νὰ βλέπῃ τις νὰ διαπράττωνται τοιαῦτα κακουργήματα χωρὶς νὰ δύναται νὰ τὰ ἐμποδίσῃ;

— Συμφωνῶ, ἀπήντησεν ὁ μηχανικός· Ἄλλοὶ ναῦται τοῦ καταπονηθέντος πλοίου τί ἔγιναν;

— Φροδοῦμαι ὅτι δὲν ἔλαβον τὸν καιρὸν νὰ ρίψωσι τὴν λέμβον καὶ ὅτι θ' ἀπωλέσθησαν ἐν τῷ τοῦ βαράθρου, ὅπερ ἐσχημάτισε βυθιζόμενον ἐν τῇ θαλάσῃ τὸ πλοῖον αὐτῶν.

Ἡ ἀκτὶς τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς πλανωμένη ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐφώτισε κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸ μικρὸν ἀκάτιον· οἱ ἐπιβαινόντες αὐτοῦ ἐκωπηλάτου ῥωμαλέως διευθυνόμενοι πρὸς τὸν Δάβις, ὅστις ἔστη προοιμένων αὐτούς.

— Ἄ, εἶπεν ὁ Πινσὼν στεναάζων, ὡσεὶ ἐλαφρύνετο ἀπὸ βάρους πιέζοντος αὐτόν, αὐτοὶ οἱ πειρακαὶ διατηροῦν εἰσέτι, καθὼς βλέπω αἰσθήματα τινα φιλανθρωπίας.

— Ἀηλαδῆ, ἀπήντησεν ὁ πλοίαρχος, ναυτολογοῦν διὰ τὸ πλήρωμά των. Πῶς εἶνε δυνατὸν αὐτοὶ οἱ οὐτιδανοὶ, προσέθηκε δεικνύων τὴν λέμβον, νὰ ζητοῦν σωτηρίαν ἐπὶ τοῦ πλοίου τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις κατεβύθησε τὸ πλοῖόν των;

Ὁ πλοίαρχος ἔδραμε πρὸς τὴν γέφυραν. Ὁ Φούλιωρ ἔπλεε ταχέως κατὰ τοῦ Δάβις. Βολὴ ριφθεῖσα ἀπὸ τοῦ τελευταίου τούτου ἤλθε καὶ ἐβυθίσθη εἰκοσι περὶ πού μέτρα μακρὰν ἀπὸ τοῦ ἀτμοπλοίου. Μετὰ τινα λεπτά τὰ πλοῖα θὰ εὐρίσκοντο εἰς ἀπόστασιν βολῆς. Ἡ λέμβος προσήγγισε τὸ ἀτμοπλοῖον· οἱ ναῦται ἀνῆλθον ἐπ' αὐτοῦ ἐν μιᾷ στιγμῇ καὶ ὁ Δάβις ἐπανέλαβε τὸν

πλοῦν, νέαν κρουγὴν θοιὰμβου καὶ προκλήσεως ἀποστέλλων κατὰ τοῦ Φούλτωρος.

— Πρὸς τὸ μεσονύκτιον τὰ δύο πλοῖα, ὧν ἡ ταχύτης ἦτο ἴση, ἐξηκολούθηον πλέοντα τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου, ὀλίγον τὲ ἐγγύτερον ἀλλήλων ἢ κατὰ τὴν πρῶταν, ἀλλὰ πάντοτε εἰς ἀπόστασιν μὴ ἐπιτρέπουσαν τὴν ἀνταλλαγὴν πυροβολισμῶν. Ὁ Πινσὼν μετὰ τοῦ Ζωηροῦ ἀπῆλθον νὰ κατακλιθῶσιν. Τὸ παιδίον συγκεκλινημένον ἔτι ἐκ τῶν σκηνῶν, εἰς ἃς παρευρέθη μάτους, κατεβάρυνε δι' ἀπειρῶν ἐρωτήσεων τὸν σύντροφον αὐτοῦ πρὶν ἀποκοιμηθῆ. Ὁ μηχανικός ἐπίσης ἔμεινεν ἐπὶ ἱκανὴν ὥραν ἄγρυπνος.

— Ὑπάρχουν εἰς τὸν βίον μας, ἐσκέπτετο, τόσαι περιστάσεις ἀπροσδόκητοι, ὥστε πολὺ ἐλαττοῦται ἡ ἀξία τοῦ λογικοῦ μας. Αὐτὸ τὸ ὠραῖον τρικιάτартον, τὸ ὅποιον τὴν πρῶτην ἔπλεε τόσον ὑπερηφάνως, ἦλθε, μὲ ὅσα σημεῖα καὶ ἂν τοῦ ἔκαμνε ὁ Φούλτωρ, νὰ πέσῃ ὡσάν τυφλὸς, ἐπάνω εἰς τὸν Δάβις, τὸν ὅποιον θὰ ἐξελάμβανε βέβαια ὡς φίλον. Ἄς μοῦ λέγουν τώρα διὰ τοὺς φίλους! τὴν ἐπλήρωσα καλὴ καὶ ἐγὼ μὲ αὐτούς. Ὁ προσφιλέστερος τῶν φίλων μου μὲ ἐβγάξει ἀπὸ τὴν κατοικίαν μου, μὲ σύρει εἰς τὸ Λίβερπουλ, μὲ ἐπιβιάζει εἰς τὸ ἀτμόπλοιον καὶ ἐξ αἰτίας αὐτοῦ νὰ ποῦ τρέχω τώρα ἐγὼ εἰς τὴν πατρίδα τῶν καναρινίων, ὅπως λέγει ὁ Ζωηρὸς, χωρὶς νὰ λογαριασθῶμεν ὅτι μία σφαῖρα τοῦ Δάβις ὀλίγον ἔλειψε νὰ μὲ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόπον, καὶ ὅτι αὐτὸς ὁ πειρατὴς μᾶς φυλάττει ἴσως καὶ ἄλλα τοιαῦτα δῶρα. Ἐν τῷ μεταξῶν δὲ ὁ κύριος Βοαζολῆς φαιδρὸς, κομφευσόμενος, νυχαριστημένως ἀποβιάζεται εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην καὶ περιφέρειται εἰς τὴν ξηρὰν. Ὡ, ἡ ξηρὰ! τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θὰ αἰσθανθῶ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ πόδα μου! . . Ἄς μὴ σκέπτομαι αὐτὰ, διότι ὕστερον θὰ βδελυθῶ τὸν Βοαζολῆν.

Ἄλλὰ παρὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν αἰ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνχωρήσεως αὐτοῦ περιπέτεται παρήλασαν πρὸ τῶν κεκλεισμένων ὀφθαλμῶν τοῦ Πινσῶν βαθμηδὸν αἰ ἀναμνήσεις αὐταὶ ἐτυγχίσθησαν καὶ ὁ μηχανικός ἀποκοιμήθη.

Ἠγέρθη περὶ τὸ λυκαυγές. Ὁ Δάβις δὲν ἐπικνέκτησε τὴν ἀπόστασιν, ἣν εἶχεν ἀπολέσει τὴν προτεραίαν κατὰ τὴν βραχεῖαν αὐτοῦ ἀργοπορίαν, ὁ δὲ Φούλτωρ κατεδίωκεν αὐτὸν ἐν σπουδῇ καὶ μετὰ μανίας.

Ὁ Πινσὼν προσυθεὶς παρὰ τὴν πυξίδα, παρετήρησεν ὅτι μετέβαλον διζύθουνσιν.

— Ὁ Δάβις ἐπιστρέφει εἰς τὴν Εὐρώπην; ἠρώτησε τὸν πλοίαρχον ἀνελθόντα κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν.

— Πρέπει πρῶτον νὰ περάσῃ ἐπάνωθέν μας, ἀπήντησεν ὁ ἀξιωματικός. Ὁχι, κύριε, ὁ Δάβις δὲν ἐπιστρέφει εἰς τὴν Εὐρώπην· μᾶς σύρει κατ' αὐτὴν τὴν στιγμήν εἰς τὰς νήσους τοῦ Πρασίμου Ἀκρωτηρίου.

— Ὁ Πινσὼν ἐποίησε μορφασμόν.

— Ἦκουσες, μικρὲ; ἠρώτησε τὸν Ζωηρὸν.

— Ναί, ἀπήντησε τὸ παιδίον μετὰ ὕψους δυσσερεσίας δὲν θὰ ἴδωμεν λοιπὸν τὴν πατρίδα τῶν καναρινίων. Καὶ τοῦ εἶνε αὐταὶ αἱ νῆσοι, ὅπου εἶπεν ὁ πλοίαρχος;

— Πεντακόσια χιλιόμετρα μακρὰν τοῦ ἀκρωτηρίου εἰς τὸ ὅποιον ὀφείλου τὸ ὄνομά των, ἀπήντησε ὁ μηχανικός. Τὸ ἀκρωτήριο τοῦτο εἶνε ἡ δυτικωτάτη ἄκρη τῆς Ἀφρικῆς καὶ κεῖται εἰς τὸ πέρας τῆς Σενεγαμβίας. Αἱ νῆσοι τοῦ Πρασίμου Ἀκρωτηρίου ἀνεκαλύφθησαν ὑπὸ τοῦ Πορτογάλου Κοδομόρου.

— Ἐκεῖ θὰ ἀράξωμεν;

— Ὡς πρὸς αὐτὸ πρέπει νὰ ἐρωτήσῃς τὸν πλοίαρχον τοῦ Δάβις, διότι αὐτὸς κατήντησεν ὁ κύριος τῶν πράξεων μας πλέον.

— Ἄλλ' ἂν προσεγγίσωμεν εἰς αὐτὰς τὰς νήσους, θὰ ἀποβιασθῶμεν;

— Ναί, ἐπὶ λόγῳ τιμῆς! ἀπήντησε μετὰ ζωηρότητος ὁ Πινσὼν. Εἰς ὅποιανδήποτε στερεὰν φθάσωμεν, μικρὲ, θὰ ἀποβιασθῶμεν ἀμέσως διὰ νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν Εὐρώπην, μὲ ὅ,τι δῆποτε μέσον δυνηθῶμεν, ἐκτὸς τῶν πλοίων καὶ τῶν ναυτικῶν κανονισμῶν. Φθάνει νὰ μᾶς εἶνε δυνατὸν.

— Ἦθέλα νὰ ἀποβιαζόμην εἰς τὴν χώραν τῶν πιθήκων ἀφοῦ ἔκαμα τὸ ταξίδι δὲν ἐπεθύμουν νὰ ἴδω μόνον θάλασσαν καὶ οὐρανόν.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ὁ πλοίαρχος ἐπλησίασε πρὸς τοὺς δύο ἐπιβάτας.

— Τὸ καλλίτερον εἶνε ὁ ἐχθρὸς τοῦ καλοῦ, κύριε Πινσὼν, εἶπεν αὐτοῖς; ἐνόμιζον ὅτι θὰ σᾶς παρεῖχον ἐκδοῦλευσιν, παραλαμβάνων ὑμᾶς ἐπὶ τοῦ πλοίου μου, ἂν καὶ παραβαίνων ἐν μέρει τοὺς κανονισμούς, καὶ ἐν τοσοῦτῳ σᾶς φέρω τώρα καὶ ἐγὼ δὲν εἰζεύρω ποῦ.

— Τὰ πάντα ἔχουσι πέρας εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον, πλοίαρχε, καὶ τὸ κυνήγιόν σας ὑπόκειται ἐπίσης εἰς αὐτὸν τὸν νόμον. Δύναμαι νὰ σᾶς ἐρωτήσω, χωρὶς νὰ φωνῶ ἀδιάρκιστος, τί σκοπεύετε νὰ πράξητε;

— Ἄλλο τι δὲν σκοπεύω νὰ πράξω ἐπὶ τοῦ πρῶτοντος, ἢ νὰ συλλάβω τὸν Δάβις καὶ νὰ τὸν καταβυθίσω.

— Ἄλλὰ πότε, μέχρι τίνος σημείου ἔχετε σκοπὸν νὰ τὸν καταδιώξητε;

— Ἔως τὸ ἄκρον τοῦ κόσμου, κύριε μου, ἂν εἶνε ἀνάγκη.

— Αὐτὸ εἶνε πολὺ παρήγορον, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Πινσὼν. Ἀφοῦ αἱ νεώτεραι ἀνακαλύψεις ἀπέδειξαν πασιδήλως ὅτι ὁ κόσμος δὲν ἔχει ἄκρον, εἶμαι λοιπὸν ἠναγκασμένος νὰ ταξιδεύω αἰώνιος. Ἐνὶ τὸς σκεπτόμενος ἐρωτᾷ τὸν ἑαυτὸν μου μήπως εὐρίσκουμαι ἐπὶ τοῦ μυθολογουμένου φανταστικοῦ ἐκείνου πλοίου, ὅπερ παραύσει τὸν ὕπνον τῶν ναυτῶν, καὶ τὸ ὅποιον διατείνονται ὅτι εἶδον ὄλοι οἱ ναῦται κατὰ τὰ ταξιδιά

των εξαφανιζόμενον ἐντὸς τῆς ὀμίχλης ἢ τῆς τρικυμίας. Καὶ οὕτω χάρις εἰς τὸν Βοαζολῆν, ἰδοὺ ἐγὼ ταξιδεύων διὰ τὴν εὐρὴν τὸ ἄκρον τοῦ κόσμου. Δὲν εἶνε νόστιμον αὐτό ;

— Φάλαίνα ἀριστερά ! ἔκραξεν ὁ σκοπός.

— Ὁ Πινσὼν βεβυθισμένον ἐντὸς τῶν διαλογισμῶν τούτων δὲν προσέσχεν εἰς τὴν ἀγγελίαν ταύτην, ἣν μετεβίβασεν ὁ Ζωηρός, ὅστις ἔσπευσε νὰ ἴδῃ τὸ ἀναγγεληθὲν κῆτος.

ΙΓ'

Ὁ μπάριμπα-Τροπικός.

Ἐπὶ τῆς λείας τῆς θαλάσσης ἐπιφανείας διεκρίνετο ἀριστερόθεν τοῦ Φούλτωρος ὑπόμειλας ὄγκος, ὅστις μακρόθεν παρωμοίαζε πρὸς τὸ σκάφος πλοίου ἀνατετραμμένου. Ὁ Ζωηρός ἀναρριχηθεὶς ἤδη ἀπὸ τῶν προτόνων ὅπως παρατηρήσῃ κάλλιον, εἶδεν ἀφῆνης τὸν ὄγκον τοῦτον κινούμενον, διαγράφοντα καμπύλην, καὶ γιγαντιαίαν οὐρὰν φανεύσαν ἐκτὸς τοῦ ὕδατος. Ταυτοχρόνως ἀνυπόφορος δυσωδία ἐμόλυνε τὴν ἀτμόσφαιραν.

Ἐπὶ δύο ἢ τρία λεπτά τὸ ὕδωρ διέμεινε ἀκίνητον· διὰ μιᾶς ἀνεπάφλασε πάλιν καὶ ἐπεφάνη ῥύγχος γιγάντειον, δύο δὲ πίδακες ἀλμυροῦ ὕδατος μέχρι δέκα περίπου μέτρων ὑψωθέντες, κατέπεσον εἰς λεπτήν, ἀτμώδη σχεδὸν βροχήν. Ταυτοχρόνως σῶμα κυανωπὸν ἀνυψώθη κατὰ τὸ ἥμισυ ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ἐβυθίσθη πάραυτα.

— Εἶνε ἀληθινὴ φάλαίνα ; ἠρώτησεν ὁ Ζωηρός τὸν Πινσὼν προσελθόντα.

— Εἶνε εἰς τῶν συγγενῶν αὐτῆς, ὃν οἱ φυσιολόγοι ἀποκαλοῦσι *φουσητῆρα μακροκέφαλον*.

— Πρέπει νὰ εἶνε τὸ μεγαλύτερο ψάρι· μοῦ ἐφάνη μεγάλος ὡσὰν τὴν λέμβον μας.

— Μετὰ τὴν φάλαίνα, εἶνε βεβαίως ὁ γίγας τῶν κατοίκων τῆς θαλάσσης. Ἄλλ' ὅμως ὁ φουσητῆρ, καθὼς καὶ ἡ φάλαίνα, ἡ ἀρктоφάλαίνα, ὁ δελφίν, ἡ φώκη ἢ τὸ φαλαινόπτερον, δὲν εἶνε ἰχθύς. Ὅλα αὐτὰ τὰ ζῶα εἶνε μαστοφόρα κητώδη.

— Τί λέγετε ; εἶπεν ἔκπληκτον τὸ παιδίον, αὐτὰ τὰ ζῶα, τὰ ὅποια ζοῦν μέσα εἰς τὴν θάλασσαν δὲν εἶνε ψάρια.

— Ζῶσιν ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ ἀναγκάζονται ἀνὰ πάντα δέκα λεπτά νὰ ἀνέρχωνται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν διὰ ν' ἀναπνέωσιν, ὡς εἶδες πρὸ ὀλίγου. Ἐξ ἄλλου τὰ ζῶα ταῦτα ἔχουσι τὸ αἶμα θερμὸν, ἐνῶ οἱ ἰχθύς εἶνε ψυχραίμοι.

— Καὶ ὁ φουσητῆρ τί τρώγει ;

— Εἶνε σαροκοδόρον καὶ ὡς πρὸς τὴν λαιμαργίαν ἐξισοῦται καὶ μὲ αὐτὸν τὸν καρχαρίαν· τρέφεται μὲ ἰχθύς, μὲ κογχύλας, καὶ ἐν ἀνάγκῃ θὰ ἐκοκκάλιζε καὶ σέ.

Ὁ Ζωηρός ἀκουσίως συνεκρατήθη ζωηρότερον καὶ ἔσφιγξε τὰ σχοινία ἐφ' ὧν ἔστηρίζετο.

— Ἦκουσα νὰ λέγουν, ἐπανέλαβεν, ὅτι ἡ φάλαίνα οὔτε κἂν νὰ ὑπερασπισθῇ δὲν εἶνε ἱκανή.

— Αὐτὸ εἶνε ἀληθές· καὶ πρῶτον αὐτὴ δὲν ἔ-

χει ὀδόντας, ἀλλὰ κερατώδη τινὰ ἐλάσματα, μολονότι δὲν ἔχει τόσον ὀγκῶδες σῶμα, εἶνε τόσον δειλὴ, ὥστε ἐν πτηνὸν, περιπτάμενον ἄνωθεν αὐτῆς, δύναται νὰ τὴν τρέψῃ εἰς φυγὴν. Καθίσταται ἐπίφοβος μόνον ἔνεκα τῆς μητρικῆς στοργῆς, ὅταν πρόκηται νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ νεογνά της, ἅτινα γαλουχεῖ. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν φουσητῆρα, διαφέρει.

Ἡ εἰκὼν φαλαίνης γαλουχούσης τὰ νεογνά αὐτῆς ἐφάνη τόσον ἀστεία εἰς τὸν Ζωηρὸν, ὥς ἤρχισε νὰ γελάθῃ θορυβωδῶς καὶ κατ' ἀρχὰς ἐπίβου-σεν ὅτι ἦτο ἀστειότης τοῦ καθηγητοῦ του.

— Δὲν ἀστετεύομαι παντάπασιν, ἀπήντησεν ὁ μηχανικός· οἱ φαλαινοθῆραι γινώσκουν τοσοῦτον καλῶς τὴν στοργὴν τῆς φαλαίνης πρὸς τὰ μικρὰ αὐτῆς, ὥστε ἐπιτίθενται ἐνίοτε κατὰ τῶν τελευταίων, ἂν καὶ τοῖς εἶνε ἄχρηστα, διότι γινώσκουν ὅτι ἡ μήτηρ αὐτῶν θὰ προτιμήσῃ νὰ φονευθῇ παρὰ νὰ τὰ ἐγκαταλίπη.

— Ταλαίπωροι φάλαίνα ! εἶπεν ὁ Ζωηρός, καλλίτερα θὰ ἔκαμναν νὰ μὴ τὰς πειράζουν.

Ὁ φουσητῆρ ἐφάνη ἐκ νέου. Ὡς καὶ τὴν πρῶτην φορὰν ἐξῆλθε κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ πάλιν ἐβυθίσθη, διασπείρων πολλὴν δυσωδίαν.

— Οἱ ναῦται λέγουν, ἐπανέλαβεν ὁ Ζωηρός, ὅτι ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ τοῦ ψα... αὐτοῦ τοῦ μαστοφόρου ἤθελα νὰ εἶπω, εἶνε τόσον χονδρὴ, ὅσον εἶνε τὸ ἄλλο σῶμά του καὶ ὅτι περιέχει λευκὸν φαλαίνης, διὰ τοῦ ὀποίου κατασκευάζουν τὰ κηρία. Εἶνε ἀληθές αὐτό ;

— Ἀληθές.

— Λέγουν ἐπίσης ὅτι τὸ σῶμά της περιέχει ἄμυρον, τί εἶνε αὐτό ;

— Εἶνε ὕλη ἐλαιώδης, τὴν ὁποίαν ἐκκρίνει, ὡς λέγουσιν, ὁ στόμαχος τοῦ κήτους. Ἡ ὕλη αὕτη ἐπιπλέει ἐνίοτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης· ἐπειδὴ δὲ ἔχει ὀσμὴν τινα, εἶνε χρήσιμος εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν μυρωδικῶν.

Πέντε ἢ ἕξ ἔτσοι φουσητῆρες ἐφάνησαν μακρόθεν ἐρχόμενοι, σκιρτῶντες ἐπὶ τῶν ὑδάτων καὶ καταδιώκοντες ἀλλήλους, ὡς ἂν ἐπαίζον. Ὁ Ζωηρός ἤκουσε μετ' ἐκπλήξεως ὅτι τὰ γιγαντιαία ταῦτα ζῶα περιφέρονται κατ' ἀγέλας, συνισταμένας ἐκ διακοσίων ἢ τριακοσίων.

— Καὶ τοῦτο εἶνε περίεργον ἐπίσης, προσέθηκεν ὁ διδάσκαλός του· αἱ φάλαίνα, πρὸς ἃς οἱ ἄνθρωποι ἐπιχειροῦν πρὸ αἰῶνων λυσσώδη πόλεμον, ἐξοντώσαντες πολλὰς χιλιάδας αὐτῶν, εἶνε λίαν ἀτελῶς γνωσταὶ παρὰ τοῖς φυσιοδίφαις, οἵτινες ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον ἐσύγχυζον τὰ διάφορα καὶ ἀνόμοια αὐτῶν εἶδη. Σήμερον, ὅτε ἡ ἐπιστήμη προώδευσεν, εἶνε ὀρθοῦντα γένη φαλαινώγων, πολλὰ δὲ τούτων εἰσέτι εἶνε ἀνεξερεύνητα. Πάντα σχεδὸν τὰ μαστοφόρα ταῦτα δικαιτῶνται ἐν ταῖς πολικαῖς θαλάσσαις· διωκόμενα ὡσαύτως, καταφύγουσιν εἰς τὰ ἀπρόσιτα ἐκεῖνα μέρη τοῦ βορείου

πόλου, τοῦ ὁποίου τὴν ἀνακάλυψιν ὄνειρεύονται οἱ ναυτικοί.

Ἐὸ Φούλτωρ ἀφῆκε μετ' οὐ πολὺ ὀπισθεν αὐτοῦ τοὺς φουσητῆρας, πρὸς λύπην τοῦ Ζωηροῦ, ὅστις ἤλπιζεν ὅτι ἐπὶ τέλους τὰ τερατώδη ταῦτα κήτη θὰ ἐξήρχοντο πρὸς στιγμὴν τοῦ ὕδατος καὶ θὰ ἐδείκνυσαν ὀλόκληρον αὐτῶν τὸ σῶμα. Πρὸς τὴν ἐσπέραν συνήντησαν ἀγέλην δελφίνων, οἵτινες προσῆλθον μετ' οἰκειότητος καὶ ἐτάχθησαν παραπλεύρως τοῦ ἀτμοπλοίου, ὡς ἂν ἠμιλλῶντο μετ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ταχύτητα. Ὁ Ζωηρὸς παρετήρει καὶ ἐξήταξεν τὰ μικρὰ ταῦτα κητώδη καὶ ἀπηύθυνε μουσικὰ ἐρωτήσεις πρὸς τὸν Πινσῶν.

— Οἱ δελφίνες, εἶπεν ὁ μηχανικὸς, εἶνε κητώδη ἰχθυοδόρα. Τὰ ἄμορφα ταῦτα ζῶα, ἅτινα τρόπον τινὰ ἀναπνεοῦν ἐντὸς τοῦ ὕδατος χωρὶς νὰ εἶνε ἀμφίβια, ἐνέβαλον ἐπὶ πολὺν καιρὸν εἰς ἀμηχανίαν τοῦς ζωολόγους ἀγνοοῦντας εἰς ποίαν τάξιν ὄφειλον νὰ κατατάξωσιν αὐτὰ. Τὸ γένος τῶν δελφίνων εἶνε ἔτι πλέον πολυάριθμον καὶ ποικίλον ἢ τὸ τῶν φαλαιῶν· εὐρίσκονται εἰς πάσας τὰς θαλάσσας καὶ εἰς πάντα τὰ κλίματα.

Ἐνῶ ἐγένετο ἡ συνομιλία αὕτη, οἱ περὶ τὴν πρῶραν εὐρισκόμενοι ναῦται τοῦ Φούλτωρος ἤρχισαν νὰ συρίζωσι τοὺς ἤχους γνωστῶν ἀγγλικῶν ἄσμάτων, κλίνοντες πρὸς τὸ ὕδωρ.

Ἐὸ Πινσῶν ἤρχισε νὰ γελάξ.

Οἱ ἀρχαῖοι, εἶπε πρὸς τὸν μικρὸν αὐτοῦ σύντροφον, ἐκπλαγέντα ἐπὶ τῇ αἰφνιδίῳ ταύτῃ φαιδρότητι, ἐπίστευον ὅτι οἱ δελφίνες ἦσαν ἐρασταὶ τῆς μουσικῆς. Ἡ δοξασία αὕτη, ὡς βλέπω, διατηρεῖται εἰσέτι. Ἦκουσα πολλάκις ὅτι κατὰ τὰ μεγάλα ταξείδια οἱ ναῦται διασκεδάζουν βλέποντες τοὺς δελφίνας πλέοντας μετ' αὐτῶν, προσπαθοῦσι δὲ νὰ τοὺς κρατῶσιν ἐγγὺς τοῦ πλοίου συρίζοντες· αὐτὰ δὲν εἶνε μῦθοι, ὡς ἐνόμιζον, διότι τώρα τὸ βλέπω πραγματικῶς.

— Οἱ δελφίνες ἀγαποῦν τῶ ὄντι τὴν μουσικὴν; ἠρώτησεν ὁ Ζωηρὸς.

— Καθόλου· ἡ φυσικὴ αὐτῶν ζωηρότης ἐλκύει αὐτοὺς πλησίον τοῦ πλοίου καὶ ὄχι ἡ ἀρμονία, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν εἶνε κατεσκευασμένα τὰ ὄρα τῶν.

— Ἔ, νὰ! κυττάξετε δυὸ μικρὰ ποῦ πᾶν μαζὺ ἀνάμεσα εἰς δύο μεγάλα!..

— Πηγαίνουν σιμὰ εἰς τὴν μητέρα των, διότι ἐτοιμάζονται νὰ θηλάσωσι τὸ γάλα τῆς, γάλα κυανοῦ χρώματος.

Ἐὸ Ζωηρὸς ἀνέφξεν ὑπερμέτρως τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀκούων ταῦτα μετ' ἐκπλήξσεως, ἐδέησε δὲ ὁ Πινσῶν νὰ ἐπαναλάβῃ αὐτῶ δις ὅτι τὸ γάλα τοῦ δελφίνος εἶνε κυανοῦν, ὅπως τὸ πιστεύσῃ.

Ἐὸ ἥλιος ἔδυσ ῥαδίως ἐν μέσῳ χρυσεῆς ομίχλης. Ἐὸ Δάβις ἐξακολούθησεν τὴν φυγὴν, ἐφάνη τότε ὡς πυρπολούμενος. Ἡ θέα αὕτη ἀνέμνησε τοῖς ναύταις τοῦ Φούλτωρος τὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ πειρατικοῦ ἐμπρησθέντα πλοῖα,

καὶ ἕκαστος, τείνας αὐτῶ ἀπειλητικῶς τὴν πυγμὴν, τῶ πύχθη τὴν αὐτῆν σκληρὰν τύχην, ἣν αὐτὸς ἐπέβαλεν εἰς τοὺς ἀβλαβεῖς ἐχθροὺς του.

Ἡ νύξ ἐπῆλθε, χλιαρὰ σχεδόν, διότι ἤδη ἔβαινον ἐν τάχει πρὸς τὸν ἰσημερινόν, ἂν καὶ εὐρίσκοντο δὲ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μαρτίου, ἡσθάνοντο ἐν τούτοις τὴν θερμοκρασίαν τοῦ Μαΐου. Ἐὸ Πινσῶν ἐπληροφόρηθη ὅτι ὁ Δάβις μετέβαλεν ἐκ νέου πορείαν καὶ διηυθύνετο νῦν πρὸς τὰς Παρθένους νήσους, ἡρώτα δὲ ἑαυτὸν ποῦ ἄρα γε θὰ κατέληγε τὸ καταναγκαστικὸν αὐτὸ ταξείδιον.

Ἐπὶ τρεῖς ἔτι ἡμέρας, χωρὶς οὐδὲν συμβεβηκὸς νὰ μεταβάλλῃ τὴν μονοτονίαν τῆς τοιαύτης καταδιώξεως, ὁ Φούλτωρ ἐξηκολούθησε πλέων πρὸς τὰς Παρθένους νήσους. Ἀντὶ νὰ ἐπέλθῃ ἡ παρά τοῦ πλοίαρχου ποθομένη κακοκαιρία, ἐπὶ τῇ ἐλπιδὶ ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ πλοῖον αὐτοῦ θ' ἀπέκτα ὑπεροχὴν ὡς πρὸς τὸ τάχος, ἀπέναντι τοῦ Δάβις, ὁ ἥλιος λαμπρὸς καὶ ἀκτινοβόλος διέγραψε τὴν καμπύλην τροχίαν αὐτοῦ ἐν στερεώματι κυανῷ καὶ αἰθιοιωτάτῳ. Ἐὸ Ζωηρὸς παρετήρει μετὰ θαυμασμοῦ τὴν ἐπιτιμιωμένην τοσοῦτον ταχέως μεταβολὴν τῆς θερμοκρασίας, μόλις δ' ἐπίστευεν εἰς τὰ λεγόμενα τοῦ Πινσῶν, ὅτι εὐρίσκοντο ἀπέναντι χωρῶν, ἐν αἷς βρασιλεύει αἰώνιον ἔαρ, καὶ ὅπου, ἂν ἀπεβιβάζοντο, θὰ ἔβλεπον τὴν ξηρὰν κατάφυτον ὑπὸ φοινίκων, βανανῶν, κοκκοφοινίκων, καὶ ὑπὸ δρυῶν καὶ σημυδῶν.

Πολλὰς θλιβερὰς ὥρας διῆλθεν ὁ μηχανικὸς, ἰστάμενος ἐπὶ τοῦ καταστρώματος καὶ θεώμενος μακρόθεν τὸν καπνὸν τοῦ Δάβις, σχηματίζοντα μελανὸν ἔλικα ἐν τῷ διαυγεῖ οὐρανῷ. Ἐὸ Πινσῶν ἐμέτρει καὶ ἀνεμέτρει ἀκουσίως τὰς ἡμέρας καὶ τὰς ὥρας, ἄς διῆλθεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐπεβιβάσθη ἐπὶ τοῦ *Karadā*. Ἐν ἐπιθετο ταῖς συμβουλαῖς τοῦ Βοαζολῆ, οὐ μόνον θὰ εἶχεν ἴδει τὴν Νέαν Ὑόρκην καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα, ἀλλὰ καὶ θὰ εὐρίσκετο ἤδη ἐν τῇ ἐπιστροφῇ πρὸς τὴν Εὐρώπην. Ἀντὶ τούτου ἐφέρετο ἀκουσίως πρὸς ἀγνώστους χώρας, τὸ δὲ πεπωμένον αὐτοῦ ἐξήρητο ἐκ τῆς θελήσεως πειρατοῦ, ὅστις, καθὰ διεβεβαίου ὁ πλοίαρχος, ἐφαίνετο ἔχων διάθεσιν νὰ ἐκτελέσῃ τὸν περίπλου τῆς γῆς!

Ἐὸ Ζωηρὸς ὅμως εὐτυχέστερος τοῦ Πινσῶν δὲν ἐταράσσετο ὑπὸ τοιούτων προκαταλήψεων. Καὶ τοι ἐφαίνετο αὐτῶ μόνονος ἢ ἐν τῷ πλοίῳ διαιτῶν, τὸ παιδίον οὐχ ἦττον συνημορφοῦτο πρὸς αὐτὴν. Προὔτιμα καθ' ἑκάστην μεταβαίνων νὰ τοποθετῆται παρὰ τὴν πρῶραν τοῦ πλοίου καὶ ἐκεῖθεν νὰ βυθίζῃ τὸ βλέμμα ἐντὸς τῶν διαυγῶν ὑδάτων. Παρεκίνει τοὺς ναύτας νὰ διηγῶνται αὐτῶ τὴν ἱστορίαν τῶν ταξιδιῶν των καὶ ἐθαύμαζεν ἀφελῶς τοὺς ἄνδρας ἐκείνους, οἵτινες, ὡς διηγούντο, εἶχον ἴδει τὰς τίγρεις καὶ τοὺς λέοντας καὶ τοὺς πιθήκους δικαιτωμένους ἐντὸς τῶν δασῶν.

Περὶ τὴν δεξιάν, ὅταν ἡ αὔρα ἤρχιζε νὰ πνέῃ,

ὁ Ζωηρός ἐν τῇ συνήθει θέσει εὐρισκόμενος παρετήρει τὴν πρόωρον τοῦ Φούλτωρος σχίζουσαν τὰ κύματα καὶ στέφουσαν αὐτὰ διὰ φωσφορίζοντων σπινθήρων. Ἐγίνωσκεν ἤδη, χάρις τῷ Πινσῶν, ὅτι οἱ σπινθήρες οὗτοι παράγονται ὑπὸ μυριάδων ἐγχυματογενῶν, ἀπείρως μικρῶν ζωϋφίων, ὧν ἡ ὑπαρξίς ἀπεκαλύφθη τῷ ἀνθρώπῳ, χάρις εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ μικροσκοπίου.

Ἡ θερμότης ἐντὸς ὀλίγου ἐγένετο τοσοῦτον ἐπαισητή, ὥστε μολοντί εἶχον θέσει ἀεροφόρους σωλήνας, ὅπως ὀροσίζωσι τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Φούλτωρος, ἢ ἐν τοῖς θαλάμοις διαμονῆ καθίστατο πλέον ἀνυπόφορος, ἐπομένως μάλισ ὁ Πινσῶν καὶ ὁ Ζωηρός ἐξηγείροντο τοῦ ὕπνου, ἔσπευδον πάραυτα ν' ἀνέλθωσιν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Πρωτὴν τινὰ τὸ παιδίον ἀνελθὼν ἔτριψε τοὺς ὀφθαλμοὺς, νομίζον ὅτι ὠνεیرهύετο. Ὁ Φούλτωρ ἐφαίνετο πλέον ἐντὸς πρασίνου λειμῶνος πεποικιλμένου δι' ἀνθέων πορφυρῶν καὶ κυανῶν.

— Ἀράξωμεν λοιπὸν; ἠρώτησεν.

— Ὅχι δυστυχῶς, ἀπήντησεν ὁ Πινσῶν διερρηχόμεθα ἀπλῶς διὰ τοῦ στρώματος τῶν σταφυλῶν τῶν τροπικῶν, φυτῶν ἄτινα οἱ βοτανικοὶ ἀποκαλοῦσι *fucus natans*. Τὰ θαλάσσια ταῦτα φυτὰ ἐξερρόθισαν πολλὰκις τοὺς συμπλωτῆρας τοῦ Κολόμβου, οἵτινες ἐν τῇ ἀμαθείᾳ αὐτῶν ἐπίστευσαν ὅτι ἔπλεον ἐπὶ ὑγρᾶς στερεᾶς.

— Καὶ αὐτὰ τὰ ἄνθη τὰ κόκκινα καὶ τὰ γαλάζια τὰ ὁποῖα φαίνονται, τί εἶνε;

— Εἶνε μέδουσαι, ζῶα ἀνήκοντα εἰς τὴν τάξιν τῶν ζωοφύτων, ὧν τὸ σῶμα συνίσταται ἀπλῶς ὑπὸ πηκτώδους μάζης. Οἱ ναυτικοὶ ἀποκαλοῦσιν αὐτὰς ἀκαλήφας, ἤτοι τσουκνίδας τῆς θαλάσσης, διότι τὰ παράδοξα ταῦτα ὄντα ἐκκρίνουσιν ὑγρὸν τι ἐρεθιστικόν.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ἐπομένην διήλθον διὰ πολλῶν τοιούτων στρωμάτων καὶ ὁ Ζωηρός δὲν ἐπαύετο θεωρῶν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος. Ἦτο ἡ 14 Μαρτίου ὁ Πινσῶν ἐσκέπτετο μετὰ πικρίας ὅτι εἶχε παρέλθει ἤδη μὴν ἀρότου ἐγκατέλιπε τὸ ἐν τῇ ὁδῷ *Nolle* οἴκημα αὐτοῦ, δεκαεὶς δὲ ἡμέραι ἀρότου εὐρίσκειτο ἐπὶ τοῦ Φούλτωρος. Μεγάλην θλίψιν ἐνεποιῶν αὐτῷ αἱ τοιαῦται ἀναμνήσεις καὶ ὁ μηχανικὸς κατηράσθη πολλάκις τὸν Βοαζολῆν, αἰτίαν ἀκουσίαν τῆς ἀπιστεῦτου αὐτοῦ περιπετειᾶς.

Πρωτὴν τινὰ καθ' ἣν ὁ Πινσῶν καὶ ὁ Ζωηρός ἠτοιμάζοντο ν' ἀνέλθωσιν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος κατὰ τὸ εἰωθὸς, ἠμποδίσθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπάρχου.

— Ἐτοιμάζονται νὰ κάμουν τὴν ἐφορτάσιμον διακόσμησιν τοῦ Φούλτωρος, εἶπεν ὁ ἀξιωματικὸς, καὶ δὲν δύνασθε νὰ μεταβῆτε εἰς τὸ κατάστρωμα. Μείνατε λοιπὸν ἐδῶ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν, ἂν δὲν θέλετε νὰ σᾶς καταβρέξουν.

Ὁ Πινσῶν ἔλαβε βιβλίον τι καὶ ἤρξατο ν' ἀναγινώσκει, ὁ δὲ Ζωηρός μὴ δυνάμενος νὰ μεταβῆ

εἰς τὴν προσφιλεῆ αὐτῷ θέσιν, ἐκάθισε παρὰ τὴν τράπεζαν τῶν ἀξιωματικῶν.

Περὶ τὴν ἐνάτην ὥραν ναυτόπαις ἐνουλισμένην ἔχων τὴν κόμην, φέρων μακρὸν λευκὸν ἔνδυμα κατεσκευασμένον ἐξ ἰστίου, κατῆλθεν ὅπως εἰδοποίησεν τὸν Πινσῶν ὅτι οὐ μόνον ἠδύνατο ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ἀλλ' ὅτι πολυᾶριθμος ὄμιλος προσεκάλει αὐτόν. Ἡ καρδία τοῦ μηχανικοῦ ἐσκήρτισε βιαίως. Μήπως ἀρά γε εἶχε προσοριίσει τὸ ἀτμόπλοιον καὶ ὅπως προξενήσῃ αὐτῷ τὴν εὐχάριστον ταύτην ἐκπλήξιν εἶχε προσοριίσει αὐτόν ὁ ἀξιωματικὸς ἐν τῇ αἰθουῇ; Ὁρμηκε πρὸς τὸ κατάστρωμα, καὶ ἀνελθὼν ἔστη αἰφνης ψιθυρίζων:

— Τεράστιον!

Κατέναντι αὐτοῦ ἐπὶ ἰκρίωμάτος κακαλυμμένου ὑπὸ τάπητος καὶ παριστῶντος θρόνον, ἐκάθητο, τὸ πρόσωπον ἔχων κακαλυμμένον ἐντὸς γεινιάδος ἐκ στυπίου, ἀνθρώπος φέρων χιτῶνα ἔστολισμένον διὰ στεφάνων φυτῶν θαλασσιῶν. Διάδημα ἐπίχρυσον ἔστρεπε τὸ μέτωπον αὐτοῦ, εἰς δὲ τὴν χεῖρα ἐκράτει μετὰ μεγαλοπρεπέας τρίαιναν. Πέριξ αὐτοῦ ἴστατο ὄμιλος ναυτῶν φερόντων κογχύλας, δι' ὧν προτεποιοῦντο ὅτι ἐσάλλπιζον. Μετ' ὀλίγων ἠκούσθησαν οἱ ἦχοι βαρόβιτου καὶ κυρία τις μέλανα μύστακα φέρουσα καὶ στεφομένη ὑπὸ ἐπιχρύσου ἐπίσης διαδήματος, προύχωρητος πρὸς τὸ ἰκρίωμα σκιρτώσα, ἐνῷ ναυτόπαιδες γυμνοὶ μέχρι ὀσφύος καὶ φέροντες ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν στεφάνους ἐκ σταφυλῶν τοῦ Τροπικοῦ, ἠκολούθουν αὐτὴν συναθρούμενοι. Φθᾶσα πρὸ τοῦ θρόνου ἡ κυρία ἐχαίρειται, καὶ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ Φούλτωρος ἀντήχησαν εὐθέως αἱ κραυγαὶ «ζήτω ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ Ἀμφιτρίτη» ἐνῷ ἡ βαρόβιτος ἐτόνιζε τὸν ἐθνικὸν ὕμνον *Yankee Doodle*.

Ὁ Πινσῶν, ἐκθαμβος ἐπὶ τοῖς τελουμένοις, ἔμενε κεκλινῶς, βλέπων τοὺς ἀξιωματικοὺς τηρούντας ἀτάραχον σοβαρότητα. Ὁ Ζωηρός ἐστηρίχθη ἀκουσίως ἐπὶ τοῦ μηχανικοῦ. Νεύτης πλησιάσας τότε, προσεκάλεσε τοὺς δύο ἐπιβάτας ἐξ ὀνόματος τοῦ *μπάρμπα - Τροπικοῦ* νὰ ἐμφανισθῶσι πρὸ τοῦ θρόνου του, ὅπως ἀπαντήσωσιν εἰς τὰς ἐρωτήσεις αὐτοῦ καὶ δικαιολογήσωσι τὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐκείνου παρουσίαν των.

Ἄμα τῇ προσκλήσει ταύτῃ, ἦν διηρμήνευσεν αὐτῷ ὁ Ζωηρός, ἀφηνιδία ἀστραπὴ ἐρώτισε τὸ πνεῦμα τοῦ Πινσῶν. Ὁ Φούλτωρ εὐρίσκειτο ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ οἱ ναῦται ἠτοιμάζοντο νὰ βαπτίσωσι τοὺς πρώτην φορὰν διερχομένους αὐτὴν ἐπιβάτας.

Ὁ μηχανικὸς ἠρωτήθη περὶ τῆς ἡλικίας του, τῶν ἐξῆών του καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου παρουσίας του.

— Ὁ Θεὸς ἔστω μοι μάρτυς, ἀπήντησε μετ' εὐθυμίας πρὸς τὸν *μπάρμπα - Τροπικόν*, ὅτι παρὰ τὴν θέλησίν μου εἰσέρχομαι τώρα εἰς τὰ σύνορα

τοῦ κράτους σου. Ἄν' ἐξηρτάτο ἀπὸ τὴν θέλησίν μου, ἐκάστῃ στροφῇ τοῦ ἔλικος θὰ μὲ προσήγγιζεν ἔτι μᾶλλον εἰς τὴν γηραιάν Εὐρώπην, τὴν ὁποίαν ὁ πλοίαρχός σας θεωρεῖ νεωτέραν τῆς Ἀμερικής.

Ὁ Ζωηρός ἐντεταλμένος ὅπως μεταφράζῃ καὶ τὰς ἐρωτήσεις καὶ τὰς ἀπαντήσεις, ἐξεπλήρου τὸ καθήκον τοῦτο μετὰ σοβαρότητος, μὴ ἐννοῶν εἰσέτι ὅτι ὁ μεταφραστὴς ἐκεῖνος ἦτο παιδίον. Τὸ ταλαίπωρον παιδίον ἐνόμιζεν ὅτι εὕρισκετο ἐνώπιον δικαστηρίου, μέλλοντος νὰ δικάσῃ τὸ μικρὸν αὐτοῦ πραξικόπημα, ἂν καὶ αἱ ἀπαντήσεις τοῦ Πινσῶν καθησύχαζον ἐν μέρει αὐτό. Μολοντοῦτο ἅμα ὡς ἦλθεν ἡ σειρά αὐτοῦ ν' ἀπολογηθῇ, ἐπέτυσε τοὺς δικαστὰς νὰ μὴ τιμωρήσωσιν αὐτό, ὑποσχόμενος ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε θὰ ἐπεσιβάζετο εἰς πλοῖον, ἄνευ τῆς ἀπαιτουμένης ἀδείας. Ἡ κυρία Ἀμφιρίτη καθησύχασεν αὐτὸν διὰ λόγων εὐμενῶν, ἐδήλωσε δὲ ὅτι τὰ ἔκφυτα εἰς τὸ φύλον αὐτῆς τρυφερὰ αἰσθήματα τῇ ἐπέδωλλον τὸ καθήκον νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ τοῦ μικροῦ ταξιδιώτου. Ἡ ὠραία αὕτη κυρία μετὰ τὸν πυκνὸν τῆς μύστακα ἐνέδραθεν εἰς πολλὴν ἀμυχανίαν τὸν Ζωηρόν, ὅστις ἐνόμιζεν ὅτι ἀνεγνώριζεν ἐν αὐτῇ αὐτήν, μεθ' οὗ ἡγάπα νὰ συνδιαλέγηται.

Ἡ Ὁ Πινσῶν ῥίψας ὡς φόρον ὀλίγα ἀργύρια εἰς τὸ χρηματοφυλάκιον, ὅπερ παρουσιάσε πρὸς αὐτὸν αὐτοσχέδιός τις Τρίταια, προσεκλήθη ν' ἀνέλθῃ μετὰ τοῦ θρόνου, ὅπως λάβῃ παρὰ τοῦ μάρτυρα-Προπικίου αὐτοπροσώπως τὴν ὑπογεγραμμένην καὶ ἐπικεκυρωμένην ἄδειαν τοῦ ἐν τῷ κράτει αὐτοῦ πλοῦ. Ὁ ἡγεμὼν καὶ ἡ ἡγεμονίς παρεύρισαν εὐγενῶς παραταχθέντες, ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ὅπως ἀφήσωσιν ἐλευθέραν τὴν δίοδον εἰς τὸν μηχανικὸν μετὰ τοῦ μικροῦ αὐτοῦ συνεπιβάτου, ἠνάγκασαν μάλιστα αὐτοὺς νὰ καθήσωσιν ἐπὶ τοῦ θρόνου των. Τότε ἡ βάρβιτος, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ἡγου τοῦ αὐλοῦ καὶ τοῦ τυμπάνου, ἀντήχησε θορυβῶδως. Ὁ μάρτυρα-Προπικὸς προσήνεγκεν εὐγενῶς τὴν χεῖρα πρὸς τὴν σύζυγον, ἣτις φέρουσα τὸ ριπίδιον ἐν χερσίν, ἔκαμνε μυρίους γελοίους ἀκκισμούς. Οἱ δύο ἐστεμμένοι σύζυγοι κατῆλθον ἐν ἐπισημότητι τὰς βαθμίδας τοῦ θρόνου, μόλις δὲ ἐπραξάν τοῦτο καὶ αἰφνιδίως ἡ σανίς, ἡ χρησιμεύουσα ὡς ἔδαφος εἰς τὸν θρόνον ἀπεσῦρθη, ὃ δὲ Πινσῶν καὶ ὁ Ζωηρός ἐκρημνίσθησαν ἐντὸς κάδου πλήρους ὕδατος.

[Ἐπίστασι ὀνήσια]

Στάθμισον καλῶς τοῦτο : ἡ τόλμη εἶνε τυφλή καὶ δὲν βλέπει οὔτε τοὺς κινδύνους οὔτε τὰ ἄτοπα· ἐντεῦθεν ἔπεται ὅτι εἶνε κακὸς μὲν σύμβουλος, καλὸς δ' ἐκτελεστής. Λοιπὸν καλὸν μὲν νὰ ἀναμετρήσ τοὺς κινδύνους ἐν τῇ σκέψει, νὰ μὴ τοὺς βλέπῃς δὲ ἐν τῇ ἐκτελέσει, παρελτὸς ὅταν εἶνε πολὺ μεγάλου.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ

Γάμοι ἐπὶ τουρκοκρατίας.

Ὁ τρόπος καθ' ἣν ἐτελοῦντο ἐν Ἀθήναις τὰ συνουκίεσι δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ παραδοξοτάτη σελις τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τῶν τότε Ἀθηναίων. Ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς προξενεῖας μέχρι τοῦ παρὰ τοῖς γονεῦσι τῆς νύμφης ἐπιστήμου γέυματος (πιστρούγια) παρατιθεμένου τὴν ὁδοῦν ἀπὸ τοῦ γάμου ἡμέραν, ἐξελισσονται πλείστα προλήψεις καὶ πλείστα ἔθιμα, πείθοντα τὴν ἐρευνητὴν, ὅτι δὲν εἶνε δημιουργήματα ἐνὸς καὶ μόνου αἰῶνος· διὰ τὸν στολισμὸν ἰδίως τῆς νύμφης βεβαίως εἰργάσθησαν πολλοὶ αἰῶνες, ἴσως δὲ καὶ πολλοὶ κατακτηταί.

Προξενεῖα. Τὸ διπλωματικὸν τῆς προξενεῖας ἔργον ἀντίθετο κυρίως εἰς γυναίκα, τὰς πασιγνώσας προξενήτρας· σπανίως ἀπεστέλλοντο καὶ προξενητάδες, οἵτινες ὅμως δὲν ἦσαν ἐξ ἐπαγγέλματος τοιοῦτοι. Σπανιώτατα δ' ἐτελοῦντο συνοικίεσια δι' ἀεστοῦ συνηνοήσεως καὶ ἄνευ προξενεῖας.

Τῆς προξενήτρας τὸ καθήκοντα δὲν ἦσαν τυχαῖα· διότι ἔργον αὕτη εἶχε νὰ ἐξυψώσῃ τὰ προτερήματα τοῦ νυμφίου ὑπὸ σωματικῇ, διανοητικῇ ἠθικῇ καὶ ὕλικῇ ἔσποψιν, ἐπιστρέφουσα δὲ εἰς τὸν ἀποστείλαντα αὐτὴν — ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἀπεκρούετο κατ' ἀρχὴν ἡ πρότασις — νὰ ἐξάρῃ τὴν καλλονὴν τῆς νύμφης, ἣν ὁ δυστυχὴς νυμφίος ἦτο καταδεδικασμένος νὰ μὴ ἴδῃ μέχρι τῆς στιγμῆς τοῦ γάμου. . . Φοβερὸν λαχεῖον μετὰ τὴν ἐκκύβευσιν τοῦ ὁποίου ἀμφιβάλλομεν ἂν ἦσαν πολλοὶ οἱ εὐτυχεῖς ! Ἡ νύμφη ὅμως ὀπισθεν τῶν *καρσίων* καθημένη, ἔβλεπεν ἐνίοτε τὸν μελλοννυμφον, ὅστις διήρχετο ἐπίτηδες — προφυλαττόμενος ὅμως μὴ τὸν ἴδωσιν οἱ εἴρωνες γείτονες — πρὸς ἔνδειξιν ἐνδιαφέροντος, καὶ πρὸς ἐπίδειξιν πολλῆς τοῦ καινουργοῦς *τζουμπέ*, τοῦ *καλπακίου*, καὶ τῆς *ποδεμῆς*, ὡς ἐκάλουν τότε τὴν ὑπόδεσιν.

Μεταξὺ πολλῶν παραδειγμάτων πονηρίας καὶ ἐπιδειξιότητος προξενήτρας ἐπιφανῆ κατέχει θέσιν τὸ ὅτι κατῶρθεν νὰ νυμφεῖται πᾶμπρωχον καὶ ξένου νέου καὶ νὰ τὸν παραστήσῃ πλουσιώτατον, χωρὶς νὰ δύναται μετὰ ταῦτα νά τὴν ἐλέγξωσιν ὡς ψυσθεῖσαν, διὰ τοῦ διφορουμένου *ἀν πάρη* (πρὸς ἀμ-πάρη)· διότι, ἔλεγεν, ὅτι ὁ «γαμβρός ἂν πάρη ἔχει στᾶρι, ἂν πάρη ἔχει κριθᾶρι» κτλ. οἱ δ' ἀκούοντες ὑπέθετον ὅτι ἔχει *ἀμπάρια* δηλ. ἀποθήκας πλήρεις τοιοῦτων.

Ἐὰν ἡ τῆς προξενήτρας πρὸς τὴν μητέρα τῆς νύμφης πρότασις ἐγένετο ἀποδεκτὴ, μετὰ τῶν ἀναγκαίων πάντοτε ἐπιφυλάξεων, ὅπως ἐρωτηθῇ καὶ ὁ *ἀφέντης*, τότε ἀπῆρχετο αὕτη, σύρουσα — ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὑπῆρχον ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἄλλαι ἄγαμοι κόραι — ἡχηρόταται τὸ ὑπόδημά της (πασουμάκι της)· ἔθεωρεῖτο δὲ τοῦτο ὡς εὐχὴ διὰ τὰ ὅμοια. . . Τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν ἐπᾶνῆρχετο ἡ προξενήτρα ἐὰν δὲ καὶ τοῦ πατρὸς ἡ